

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

גליון 93 |

פרשת ואתחנן תשפ"ב

שבוע של חיים

מתורתנו בנושא השבוע

פרשת ואתחנן

ואהבת את ה' אלקיך

איתא במדרש וכן פירש רש"י בחומש על פסוק ואהבת את ה' אלקיך בכל לבבך - פירוש שלא יהיה לבך חלוק על המקום. ואומרים בשם הרב הקדוש ר' שלמה קארלינער זצוק"ל הפי', אשר בכל מקום שהוא, יעבוד את הש"י. כי יש בני אדם כשהם באיזה מקום ואינם עובדים לה' יתברך אומרים שהמקום גורם, כי אם היה באיזה מקום אחר בוודאי היה עובד לה' יתברך. על זה אמר המדרש שחלילה לומר כן, לזה אמר שלא יהיה לבך חלוק על המקום, כי לא המקום גורם חס ושלום איזו מניעה לעבודתו יתברך, כי כיון שהכל מאתו יתברך ורצון ה' יתברך הוא שיהיה האדם כעת במקום הזה, מסתמא גלוי לפניו ית' שזה המקום לא יגרם שום מניעה חס ושלום לעבודתו יתברך, רק המניעה הוא מצד האדם.

(בית אהרן לג, א)

לט"ו באב

יומ"ד של הרה"ק רבי אשר השני מסטאלין
אדמוה"צ דקארלין זי"ע, שמנו"כ בדרהוביטש

"וכאשר אמר אא"ז מדראביטש ז"ל: שעל הצינן של הקדוש הזה (רבינו מרן הרש"ק), הוא ממש כמו שעומדים לפניו בחיים חיותו"

(ממכתב קודש של נכדו הרה"ק רבי אברהם אלימלך מקארלין זי"ע הי"ד, לודמיר, שנת תרפ"ו)

מה בין מלאך לבשר ודם

פעם אחת כיבדו את רבינו אדמוה"צ בבית מילה, והמתינו עליו בבית המדרש עם התינוק. והלך אליו אחד וטען לרבינו: הנה אליהו ממתין על כבוד תורתו. ולא ענה לו רבינו. וכשפנה ללכת, קרא לו הרב הקדוש ואמר לו: הנה אליהו הוא מלאך, ואין צריך לאכול ואין צריך לישן, ואין צריך הכנה, וגם למעות אינו נצרך, אמנם אנו בשר ודם אנחנו, וצריכים לאכול ולישן, וצריכים הכנה, וגם למעות אנו צריכים (ספרן של צדיקים מערכת רבינו)

ואפשר להסמיך לכך רעיון דומה בעבודת השי"ת שאמר רבינו הקדוש רבי שלמה מקארלין זי"ע, וכך אמר: רבנו של עולם, גלוי וידוע לפניך אז איך האב פאר קיין זאך נישט קיין מורא, ניט פאר קיין חרב, ניט פאר קיין חנית, אפילו פאר קיין חץ פתאום האב איך אויך קיין מורא ניט. נאר פאריין יצר הרע האביך מורא, ווייל איך בין א מענטש און ער איז א מלאך, איך דארף עסין ער דארף ניט זיין, מיר ווערט די קאפ שלאף איהם ווערט ניט די קאפ שלאף וכו' [אינגי מתיירא משום דבר, לא מפני חרב, לא מפני חנית, אפילו מחץ פתאום גם כן אינגי מתיירא, רק מפני היצר הרע מתיירא הנני, שהרי אני אדם והוא מלאך, אני נצרך לאכול והוא אינגו נצרך וכו', אני ראשי נעשה עיין וכבר והוא לא] (כתבי רמ"מ מידנער)

קדושת הקדוש

אמרים מובחרים, יקרים ומאירים, מתוך הספר 'קדושת הקדוש' הנמצא בשלבי עריכה

המשך ענין זיכרון החומר

עיטורי קדוש

טעם מופלא על ענינו של משיח בן יוסף מובא בספר שם משמואל (פרשת וישלח ד"ה ויהי לי שור וחמור תרע"א), וכך לשונו: וכשנתבונן בענין שיהא צורך לעתיד בשני משיחים הוא, דאיתא בספר הישר לרבינו תם, באשר יש באדם שני חלקים גוף ונפש, לכן הם מושכים לשני דברים, הגוף לדברים גופניים חומריים והנפש לגאיות, אחר שהנפש היא ממקום עליון גבוה והגאיות בשרשה היא גם כן ממקום גבוה. וכ"כ זקיני זצוקללה"ה מקאצק זי"ע אמר, שעיקר יצר הרע של גאיות הוא אצל אדם שכבר נסתלקה ממנו התאוה, עכתדה"ק.

וכיון שישראל בגלות הם בשפל המצב, צריכים לסלק מהם מקודם את גסות החומר והתאוות הגופניות, וזה ייעשה ע"י שמירת הברית, וזהו כחו של יוסף, וזהו פעולת משיח בן יוסף אצלם. ואחר כך כשיסולקו מהם החומר והתאוות, שאז מתגבר היצור"ר של גאיות והתנשאות, על זה יבוא מלך המשיח שהוא דוד המע"ה ראש בעלי הכנעה, להכניע אותם לעבודת השי"ת ולבטל את הישות להיות בטל להשי"ת... ובאמצעות משיח בן יוסף יזכו ישראל להיות מסולקים מכל התאוות החומריות, ע"כ.

הרי לנו קשר נפלא בין מה שאמרו צדיקים על רבינו שהוא נשמת משיח בן יוסף, לבין שיטתו של רבינו אשר עיקר עבודת האדם הוא לזכך את חומריותו ובוזה יבוא לעבודת ה'. מופלאים הם המשך דברי השם משמואל שם: "וכל זה יש גם בשבת, דהנה בשבת יש לו לאדם נפש יתירה והיא השתוקקות לקדושה, היפוך תאוות החומר, והוא ענין משיח בן יוסף, ושבת בעצמו הוא יוסף כנודע".

וידועה עבודת הקדוש של רבינו בענין שבת, וכמו שהובא בהרחבה בקונטרס קדושת הקדוש על עניני שבת קודש, שיצא זה עתה לאור בס"ד.

עיקר עבודת ה' לעשות מיש - אין

העבודה הנדרשת מאיתנו בזה העולם היא, שנוכך את החומר ושלא נהיה מגושמים כל כך ושנוכל להתקשר ולהתדבק במעט רוחניות. וזהו זיכרון החומר, שמזככים אותו והוא מתקרב לרוחניות. וכך איתא בספר הקדוש בית אהרן (קו טו"א): "הקב"ה ברא העולם י"ש מאי". כי "מאי" המוחלט ברא כל דבר "שיש" בעולם. ואנו צריכים לעשות "אין מיש", כי עיקר העבודה לעשות מכל "יש" שבעולם בחינת "אין". כי אי אפשר לברר וללבן ולהאיר את עצמו והעובדות והמחשבות שיוכלו לעלות למעלה, כי אם לעשות מכל הגשמיות "אין" ולנתק את עצמו מכל דבר רע, כי העולמות העליונים אין סובלים דבר גשמי אפילו כגרגיר חרדל".

בספר דרך החיים למהר"ל מסביר הטעם מדוע "ולא עם הארץ חסיד", משום שלעם הארץ יש גסות החומר, ושמו מרמז לכך "עם הארץ" - שהוא בעל חומר עב וגס כמו הארץ. אי אפשר שיהיה אדם כזה חסיד, כי החסידות היא רק כאשר יש לאדם זכות וטוב החומר.

וכן מצינו בתוספות במסכת כתובות דף קד. שמביאים בשם מדרש "עד שאדם מתפלל שיכנס תורה לתוך גופו, יתפלל שלא יכנסו מעדנים לתוך גופו". כלומר אשר התנאי שהאדם יקלוט את תורת ה' הוא על ידי שיהיה מרוחק מדברים גשמיים.

משיח בן יוסף מסלק גסות החומר

ידוע אשר צדיקי הדור אמרו על רבינו רבי שלמה מקארלין, שהוא משיח בן יוסף ונתקיים בו הכתוב "רוח אפינו משיח ה' נלכד בשחיתותם". כמסופר שכאשר רבינו הגיע לראשונה להרב הקדוש המגיד ממעזריטש, אמר: נצא לקראת משיח בן יוסף. וכך גם הרה"ק רבי ישראל מרוז"ין זצוק"ל אמר שרבינו נהרג משום שהיה משיח בן יוסף.

סיפור מאילנא דחיי

רבינו הקדוש • צדיקי דורו • הדבקים בחיים

ראוי הוא מי שעשה למען כבוד הבורא ולמען כבוד האבא

לרגל יומא דהילולא קדישא של הרה"ק רבי אשר השני מסטאלין זי"ע - ט"ז באב תרל"ג

היה בדרכו ללוות את הרבנית ע"פ ציוויו של אביו הקדוש, ועל אם הדרך נחלה קשות, הזדקף הרבי הצעיר ונענה בקול תקיף ובשלוה בוטחת: "סיא איז גאט'ס ברוך הוא כבוד, און דעם טאטאילעס כבוד. אז הער האט געטאן דעם טאטאילעס רצון, זאל הער האבען א רפואה!".

- הן זהו כבודו של הקב"ה, וזהו כבודו של אבא, מכיון שעשה את רצונו של אבא - תהיה לו רפואה!

ר' עזריאל חזר במהירות להודריצק ובפיו הבשורה המעודדת מהרבי, אשר הפיחה רוח תקוה בכל הסובבים. הכל ציפו להטבה שתחול במהרה, אך הישועה בוששה מלבוא, להיפך, המחלה הלכה והתגברה מרגע לרגע, וככל שנקפו השעות הלך המצב והחמיר.

משראה ר' עזריאל את המצב לא יכול היה לחשות, הוא נטל שוב את סוסו ודהר כחץ מקשת לקארלין, ונכנס שוב אל הקודש פנימה להזכיר את החולה אצל היונגער רבי.

ושוב, רבינו לא נבהל כלל מן המצב, הוא לא התרגש, הוא חזר שוב על דבריו הקודמים ובתוקף רב - "סיא איז גאט'ס ברוך הוא כבוד, און דעם טאטאילעס כבוד. אז הער האט געטאן דעם טאטאילעס רצון, זאל הער האבען א רפואה!" משגברו השעות ועמן החולי, שלחו שוב פעם אחר פעם להזכיר אצל רבינו, ובכל פעם חזר הרבי הצעיר שוב על דבריו הראשונים, ואך הורה שביקשו גם מאמו הרבנית הצדקנית שתתפלל עליו. אך למרבה הצער, כל שינוי קל לא נראה במצבו של החולה, המצב התדרדר ביותר והחולה כבר הגיע לשערי מות ממש ר"ל.

הבית התכסה כולו בעננה כבידה של קדרות עת נאספו מנין אנשים ועמדו סביב מיטתו של החסיד, נרות הודלקו כפי המנהג, והציבור פנה להתחיל באמירת סדר הפסוקים של שעת יציאת נשמה רח"ל.

ולפתע התחולל השינוי העצום. האנשים שפשפו את עיניהם המדומעות בתדהמה ולא האמינו למראה עיניהם - החולה האנוש שאך לפני רגע עמד להיפרד מן העולם הזדקף לפתע והתיישב על מיטתו, הוא הצליח אף להוציא הגה מפיו וללחוש לניצבים בסמוך כי מבקש הוא כי יביאו לו דבר מאכל כלשהוא להחיות את נפשו... הנרות, כמובן כובו מיד והמנין התפזר. החולה החל להתאווש אט אט ממחלתו הקשה והחל לחזור לעצמו וכוחותיו. נאמן להבטחתו האיתנה של רבינו, הבריא החסיד והיתה לו רפואה שלימה, ומשם שב החסיד לביתו בריא ושלם בכל רמ"ח ושס"ה.

כי מי שעושה למענו של הרבי, הרי זה כבוד שמים, וכבוד יראיו, והדין נותן שאכן תהיה לו רפואה שלימה.

(ע"פ כתבי הרה"צ רבי מנשה רונפלד זצ"ל. מתוך גיליון "האיגוד" שע"י איגוד האברכים דחסידי פינסק קארלין בארה"ק)

החיים בלודמיר

החיים בלודמיר בעבר ובהווה

ההילולא קדישא

הקטנים והגדולים. דלתות חסרות מותקנות, אריחי חיפוי וריצוף מושלמים, וכו' וכו', וכך בקרוב ממש נוכל בעז"ה לבשר כי כל מלאכת בנין שלמה שלמה ומוכנה לקליטת המוני בית ישראל המייחלים ומצפים לישועה.

האלבום

בימים אלו אנו עוד בעיצומה של מלאכת עריכת יומן המסע והאלבום המרהיב והמפואר, שסקר ויסכם את כל שלבי מסע הקודש של הילולת רבינו הקדוש בהאי שתא כ"ב תמוז תשפ"ב.

מלאכת מחשבת מיוחדת מושקעת בכדי להוציא את הדברים ולהציגם בצורה האותנטית ביותר וכפי שחוו משתתפי המסע. נקווה כי בשבוע הבא נהיה אנשי בשורה בענין.

ובכן צדיקים יראו וישמחו, שמחת בית צדיקים יורדת ובאה לעולם. שמחת הנישואין הנועדה להתקיים בביתו של הרה"ק רבי אברהם יעקב מסאדיגורא זי"ע לאחד מבניו הק', שמחה גדולה היא גם באהלי צדיקי בית קארלין, כאשר זקנו של החתן הינו מרן אדמו"ר הזקן מקארלין בעל הי"בית אהרן זי"ע - חותנו של הרה"ק מסאדיגורא.

הבית אהרן יצא להשתתף בשמחת נכדו ועשה את הדרך הארוכה מקארלין עד למקום החתונה. החתונה התקיימה ברוב פאר והדר, בקרב עם המון חוגג. שבעת ימי המשתה נחוגו אף הם כדת המלך בששון ורינה, ועם סיומם החלו המוני האורחים להתפזר לביתם בכל קצוי ארץ.

גם הבית אהרן פנה לעזוב את סאדיגורא, אך לא לשוב לביתו, משם ביקש להפליג הלאה לעיר אחרת שהיה לו דבר חפץ בה, אך הרבנית הצדקנית ובני לזויתתה פנו לשוב לבית בקארלין מיד. אך מאחר ולא רצה רבינו לשלחה לבדה בדרך הארוכה ביקש הבי"א מאחד החסידים המקורבים להצטרף לנסיעה וללוות את הרבנית ואשר עמה עד לקארלין הרחוקה. שש החסיד לעשות רצון רבו, ועשה כפקודתו. הוא התלווה אל מרכבת הרבנית ודאג לכל המצטרף בדרך.

קארלין כבר נראתה קרובה יותר מרחוקה, אך על אם הדרך בעוד כברת ארץ לבוא לקארלין נעצרו לפוש מעט באכסניא שבכפר הקרוב הודריצק.

החסיד פנה לפוש מעט ולחלץ מעט את עצמותיו מהנסיעה המתישה, אך כוחותיו לא שבו אליו משום מה, גופו נעשה כבד עליו והוא לא הצליח להניע אבר. חולשתו הלכה וגברה מרגע לרגע, ועתה כבר הבין כי חולי קשה אחזו כאן על אם הדרך.

הרופא המקומי שהועק למיטתו בדקו ביסודיות, וחזר על הבדיקה שוב ושוב, אך לאחר מכן פכר ידיו בצער ונאלץ לבשר את הבשורה הלא טובה - "חולה אנוש הוא האיש, לא אוכל לעזור במאומה, יתכן כי ימי ואפשר אף שעותיו ספורים הם..."

הרופא ארז את תיקו והסתלק משם מבלי לתת תקוה כל שהיא. מה עושים בכגון דא? מתפללים לאבינו שבשמים, ושולחים להזכיר אצל הצדיק שביקש עליו רחמים, אך מה עושים כאשר הרבי אינו בביתו ומצוי הוא אי שם במרחקים? עד שיגיע השליח למקום אכסנייתו הרחוק, מי יודע מה יהיה?...

אך ברוך ה' אשר לא השבית גואל ומושיע, בבית שבקארלין הקרובה מצוי היה באותה שעה בנו הקדוש של רבינו - ה"ה מרן אדמו"ר הצעיר רבי אשר זי"ע - ברא כרעיה דאבוה, אשר כבר אז בחיי חיותו של אביו נודע בכוחו הגדול לחולל נס ופלא, להחיש מזור וישועה לאחיו בני ישראל. עד מהרה יצא החסיד ר' עזריאל הודריצקער, ונסע במהירות לקארלין, כדי להזכיר את

האברך החולה אצל היונגער רבי הקדוש. מששמע רבינו את כל פרטי הענין, אשר החסיד

משלימים את המלאכה

בשורות מרנינות נושבות מלודמיר. כידוע להמוני הפוקדים את המקום, הפעילות הקדחתנית שתוגברה במסגרת ההכנות לקליטת הציבור שפקדו את הציון הקדוש לרגל ימי ההילולא קדישא ואירועי חנוכת המבנים החדשים, נעצרה בהגיע שעת האפס, כאשר למרות כל מאמצי העל, עדיין נשארו חלק מהמחלקות שטרם הספיקו להשלים בהן את מלאכת הבנין במלואה.

אמנם לקראת ההילולא השלימו והתקינו את השימוש הזמני כמו בגימורי חדרי הספח במקווה שבבית רבינו, וכן בבית הכנסת בבניין המלון, ועוד ועוד. אמנם כעת, מיד עם קיפול הציוד הרב שהובא במיוחד לקראת ההילולא, ניגשו שוב הפועלים יתיכף עם כוחות חדשים להשלמת המלאכה במלואה על כל פרטי פרטיה